

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน จังหวัดสตูล ผู้วิจัยจะสรุปผลการวิจัย ที่ทำการวิจัยมาทั้งหมด คือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และวิชาที่สอน
3. เพื่อประมวลแนวทางการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน

5.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล จำนวน 274 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สัมภาษณ์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี ด้านการจัดการศึกษาเอกชนและการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 10 คน

5.3 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล เป็น 5 ตอน คือ ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับภูมิหลังทั่วไปครูผู้สอน การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ประมวลปัญหาที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และประมวลแนวทางการส่งเสริมและแก้ปัญหากำทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับภูมิหลังทั่วไปครูผู้สอน

ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสอนในจังหวัดสตูล พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีประสบการณ์การสอน 1 – 5 ปี และส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และสอนวิชาสามัญ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

การศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล ในปีการศึกษา 2552 – ปัจจุบัน พบว่า ครูส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูนั้นยึดรูปแบบการทำวิจัยเพียงลำพังหรือทำคนเดียว โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยมีการครอบคลุมในรายวิชาต่าง ๆ ทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และหลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ. 2546 และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูส่วนใหญ่จะทำอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาที่ครูผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุดคือ วิชาวิทยาศาสตร์ ส่วนวิชาอัลหะดีษ มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยที่สุด สำหรับการเผยแพร่ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้น ส่วนใหญ่จะมีการเผยแพร่ให้แก่ครูในโรงเรียนเดียวกันเท่านั้น ด้วยการจัดทำเป็นรูปเล่ม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล ซึ่งมีทั้งหมด 5 ด้าน คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิชาการ ด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัญหาด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิชาการ ด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผล ดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหาสูงสุด 3 อันดับแรกคือ คือ ขาดความรู้ที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย ขาดความรู้ในการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน ขาดความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้เพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนและขาดความรู้ในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

2. ด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ขาดทักษะในการสืบค้นข้อมูล และนวัตกรรมใหม่ ๆ ขาดทักษะในการวางแผนการวิจัยในชั้นเรียน และขาดทักษะเกี่ยวกับเทคนิคในการรวบรวมข้อมูล

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิชาการ พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ห้องสมุดไม่มีหนังสือ เอกสารสำหรับค้นคว้าเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หนังสือ งานวิจัย และวารสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมีไม่เพียงพอ ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

4. ด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ สถานศึกษาไม่มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดทำเอกสารสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน สถานศึกษาไม่มีงบประมาณสำหรับปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เพื่อให้ครูใช้สำหรับค้นคว้า หาความรู้ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนจากหน่วยงานต้นสังกัด งบประมาณส่วนตัวในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีไม่เพียงพอ ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

5. ด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูมีภาระงานอื่นจากงานสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาสำหรับศึกษาค้นคว้า หาความรู้เพื่อทำวิจัยในชั้นเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน

การเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล โดยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์การสอน ระดับการศึกษา และวิชาที่สอน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

1. ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันใน 4 ด้าน คือ ด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิชาการ ด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนในด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนพบว่า ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน 11-15 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาโดยภาพรวมมากกว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีปัญหาในด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ระดับปัญหาในด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี แตกต่างกับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน 11-15 ปี และมากกว่า 15 ปี โดยครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน 11-15 ปี และมากกว่า 15 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหามากกว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี

ส่วนในด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียนพบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน 11-15 ปี มีปัญหาแตกต่างกับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน 6-10 ปี และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15 ปี นอกจากนี้ ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี มีปัญหาด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน 6 ปีขึ้นไป มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

3. ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนในด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และในด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ในด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนนั้น ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกับครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท โดยครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหา มากกว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท

ส่วนในด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกัน นอกจากนี้ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหา มากกว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท

4. ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่สอนวิชาสามัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และสอนวิชาศาสนาตามหลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ. 2546 มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่สอนวิชาสามัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และสอนวิชาศาสนา

ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ. 2546 มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในด้านความรู้เกี่ยวกับ การวิจัยในชั้นเรียน และในด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดยครูผู้สอนวิชาศาสนาที่มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาในด้านความรู้เกี่ยวกับการ วิจัยในชั้นเรียน และในด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน มากกว่าครูผู้สอนวิชาสามัญ ส่วนใน ด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิชาการ ด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริม การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการประมวลปัญหาที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ และจากการรวบรวม ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล พบว่าครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการ และ จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำ วิจัยในชั้นเรียนอยู่แล้วก็ไม่ได้นำความรู้ดังกล่าวมาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ได้มีการทำ วิจัยในชั้นเรียนอย่างจริงจัง

2. ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีทักษะเกี่ยวกับกระบวนการ และขั้นตอนในการทำ วิจัยในชั้นเรียน โดยเฉพาะครูผู้สอนวิชาศาสนา และครูผู้สอนที่ไม่ได้จบการศึกษาทางด้านวิชาชีพ ครู นอกจากนี้การที่ครูผู้สอนไม่ค่อยมีการทำวิจัยในชั้นเรียนก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ครูผู้สอน ขาดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน

3. ห้องสมุดของโรงเรียนยังไม่ค่อยมีความพร้อม และยังมีขาดหนังสือ วารสาร และเอกสารต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน แหล่งวิชาการ และศูนย์ข้อมูล สารสนเทศสำหรับสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนมีค่อนข้างน้อย และครูผู้สอนก็ยังขาด ทักษะในการสืบค้นข้อมูลการวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จากภายนอกโรงเรียน

4. โรงเรียนและหน่วยงานภาครัฐไม่ค่อยมีการสนับสนุนงบประมาณให้ครูผู้สอน ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และครูผู้สอนหรือฝ่ายวิชาการก็ไม่ค่อยมีการนำเสนอโครงการหรือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อขออนุมัติงบประมาณจากผู้บริหารโรงเรียน

5. ผู้บริหารสถานศึกษาไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการ ทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้การส่งเสริม สนับสนุนในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนขาดความต่อเนื่อง และครูผู้สอนก็มีการทำวิจัยเพื่อรองรับการประเมิน หรือตามนโยบายของโรงเรียนเท่านั้น ทำให้มี การทำวิจัยที่ไม่ตรงกับสภาพปัญหาที่แท้จริง และครูผู้สอนมีภาระงานอื่นจากงานสอนมากทำให้ไม่ มีเวลาสำหรับศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 6 ผลการประมวลแนวทางการส่งเสริม และแก้ไขปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ และจากการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล พบว่า แนวทางการส่งเสริม และแก้ไขปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนมีดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าสถานศึกษาควรจัดหาวิทยากร หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการวิจัยในชั้นเรียนมาอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอน เพื่อให้เกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน และครูผู้สอนก็ควรหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
2. ด้านทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าควรมีบุคลากร หรือผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้การอบรม แนะนำกระบวนการ ขั้นตอน และทักษะต่าง ๆ ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีการถ่ายทอดความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ นอกจากนี้ครูผู้สอนควรศึกษาตัวอย่างผลงานการวิจัย สื่อ และนวัตกรรมต่าง ๆ ของครูที่ประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง
3. ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ ส่วนใหญ่เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดหา และสนับสนุนเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ และแหล่งวิชาการที่เพียงพอเพื่อให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และหน่วยงานต้นสังกัดควรมีการจัดทำจุลสาร หรือวารสารที่เกี่ยวกับข่าวสารความเคลื่อนไหวของการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนแต่ละโรงเรียน และเพื่อเผยแพร่ผลงานการวิจัยของครูในสังกัดสู่สาธารณชน
4. ด้านงบประมาณในการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าสถานศึกษาควรจัดหางบประมาณสนับสนุนแก่ครูที่พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน และหน่วยงานต้นสังกัดควรจัดสรรงบประมาณแก่ครูผู้สอนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และควรจัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัยแก่สถานศึกษาในสังกัดจากหน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน
5. ด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการกระตุ้น สนับสนุน และส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัย โดยมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง และควรมีการบริหารจัดการที่สามารถส่งเสริมครูผู้สอนให้สามารถทำวิจัยและจัดการเรียนการสอนไปพร้อม ๆ กันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดควรมีการจัดแสดงผลงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูสอนในสังกัด และมีการยกย่อง เชิดชูเกียรติแก่ครูผู้สอนที่มีผลงานการวิจัยในชั้นเรียนดีเด่น

5.4 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน จังหวัดสตูล ทำให้สามารถค้นพบข้อเท็จจริงหลายประการซึ่งควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิชาการ และด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนด้านงบประมาณในการวิจัยในชั้นเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ชนิษฐา ต้ววงศ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาจังหวัดนครพนม ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูประถมศึกษามีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านแหล่งข้อมูล และด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับ ประยูร ฉันทะมาตย์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่าข้าราชการครูมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เป็นกฎหมายทางศึกษาได้ระบุไว้ชัดเจนในเรื่องเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในหมวด 4 แนวทางการศึกษามาตรา 24 ข้อ 5 ว่าส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียน ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ และมาตรา 30 ว่า ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้ครูผู้สอนใช้กระบวนการวิจัยในการจัดการเรียนการสอน และศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้อันสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ครูมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เพราะครูมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มบทบาทการเป็นนักวิจัย เพื่อศึกษาหาข้อมูลมาเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนจังหวัดสตูล เป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหาสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ขาด

ความรู้ที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ขาดความรู้ในการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน ขาดความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้เพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนและขาดความรู้ในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับ ชนิษฐา ต้ววงศ์ (2546: 172 - 173) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ประถมศึกษาจังหวัดนครพนม พบว่า ครูประถมศึกษาจังหวัดนครพนม มีปัญหาด้านความรู้ในการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง บุญมี พาพิมพ์ (2549: 92 - 95) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 พบว่า ครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ความรู้เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีพื้นฐานทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี ได้รับการศึกษาในสายการสอนที่เท่าเทียมกัน ใน อาจต่างสถาบันแต่ทุกสถาบันก็มีการให้ความสำคัญกับเรื่องการทำวิจัย และได้บรรจุเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาทางด้านวิชาชีพครู ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ได้กำหนดให้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ และให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา และครูผู้สอนส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอน 1 - 5 ปี ซึ่งเป็นบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาหลังจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวแล้ว แต่ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนที่จริงจัง และสม่ำเสมอ ทำให้มองว่าการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา การใช้สถิติเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นเรื่องที่ยากและเป็นปัญหาสำหรับครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน ดังที่มะแอน ราโอบ (2556) กล่าวว่า “ครูได้รับการอบรม แต่ขาดการปฏิบัติ ส่งผลให้ทำวิจัยไม่เป็น ยังขาดความรู้ด้านระเบียบวิธีวิจัย ทำให้ครูมองว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยาก”

2. ด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหาสูงสุด 3 อันดับแรก ขาดทักษะในการสืบค้นข้อมูล และนวัตกรรมใหม่ ๆ ขาดทักษะในการวางแผนการวิจัยในชั้นเรียน และขาดทักษะเกี่ยวกับเทคนิคในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญมี พาพิมพ์

(2549: 93) พบว่า ครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 มีปัญหาด้านทักษะในการทำวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์เพื่อการประสานงานในการทำวิจัย ทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทักษะในการค้นคว้าตรวจสอบเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและทักษะในการเขียนรายงานผลการวิจัย

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และมีการทำวิจัยในชั้นเรียนในทุก ๆ ภาคการศึกษา ทำให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาตัวเองและพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง และทำให้เกิดทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ปัญหาด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังที่ อีรุณี เอกะกุล (2551: 60) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีคุณค่าต่อผู้สอน คือ ผลการวิจัยที่ได้จากการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มีผลกระทบโดยตรงต่อครูผู้สอนเช่นเดียวกัน จะทำให้ครูผู้สอนที่ทำการวิจัยเกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองไปสู่การเป็นครูก่อนอาชีพมากขึ้น รวมทั้งสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาที่ทำให้ครูเกิดการปรับเปลี่ยนตนเองสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ออกไปให้กับผู้เรียนของตนเอง ส่วนผลพลอยได้คือครูผู้สอนได้นวัตกรรมทางการศึกษาที่ตนเองพัฒนาขึ้นมาเองและสามารถนำไปใช้กับผู้เรียนรุ่นต่อไป หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้

แต่ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนที่จริงจัง และสม่ำเสมอ และส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ไม่ได้นำมาปฏิบัติจริง ทำให้ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลส่วนใหญ่มีปัญหาในการสืบค้นข้อมูล นวัตกรรมใหม่ ๆ ขาดทักษะในการวางแผนการวิจัยในชั้นเรียน และขาดทักษะเกี่ยวกับเทคนิคในการรวบรวมข้อมูล ดังที่สุกรี นาคกระวีต (2556) กล่าวว่า “ครูขาดการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ภายนอกโรงเรียน ทำให้ไม่ค่อยมีทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน”

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิชาการพบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หนังสือ งานวิจัย และวารสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมีไม่เพียงพอ และห้องสมุดไม่มีหนังสือ เอกสารสำหรับค้นคว้าเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับบรอสตี กอวาอูตู (2550: 73) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของครูกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา พบว่า ปัญหาด้านวัสดุและอุปกรณ์นั้น ยังขาดเครื่องมือสำหรับสร้างสื่อการเรียนรู้ และห้องสมุดไม่มีเอกสาร หนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาค้นคว้า รวมทั้งยังขาดงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเป็นแนวทางให้ครูได้ทำวิจัยตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ และคุณภาพ และโชคชัย สุขสนิท (2548: 109) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ

เขต 2 พบว่า โรงเรียนมีอินเทอร์เน็ตให้บริการในการสืบค้นข้อมูล มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ โรงเรียนจัดหาเอกสาร ตำรา วรรณกรรม วารสาร บทความที่เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และชนิษฐา ต้ววงศ์ (2546: 173) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาจังหวัดนครพนม พบว่า ด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งที่เป็นปัญหาสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ไม่มีนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากสถานศึกษา ขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และการสนับสนุนและจัดหาอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียนจากสถานศึกษามีไม่เพียงพอ

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้วิจัยต้องอาศัยหนังสือ ตัวอย่างงานวิจัย และห้องสมุดในการศึกษาค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่สถานศึกษาไม่มีการสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า เช่น ห้องสมุดของโรงเรียนไม่มีหนังสือด้านการวิจัย และไม่มีตัวอย่างงานวิจัย ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า นอกจากนี้ ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่รู้จักรีวิวไซด์ต่าง ๆ ที่ให้ความรู้ และเป็นฐานข้อมูลในการสืบค้นงานวิจัย ทำให้ครูผู้สอนมีปัญหาในการสืบค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ และขาดตัวอย่างงานวิจัยสำหรับเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ดังที่มะแอน ราโอบ (2556) กล่าวว่า ครูไม่รู้จักรฐานข้อมูลที่เก็บงานวิจัยต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งข้อมูลระดับประเทศ เช่น Thailis และไม่มีทักษะการสืบค้นข้อมูลที่เป็นระบบ

4. ด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ สถานศึกษาไม่มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดทำเอกสารสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนจากหน่วยงานต้นสังกัด สถานศึกษาไม่มีงบประมาณสำหรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เพื่อให้ครูใช้สำหรับค้นคว้า หาความรู้ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และปัญหางบประมาณส่วนตัวในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีไม่เพียงพอ สอดคล้องกับชนิษฐา ต้ววงศ์ (2546: 173) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาจังหวัดนครพนม พบว่า ด้านงบประมาณมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่น งบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนจากหน่วยงานต้นสังกัดมีไม่เพียงพอ ไม่เคยได้รับงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนจากหน่วยงานต้นสังกัด และงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนจากสถานศึกษามีไม่เพียงพอ และรอสติ กอวาอูตู (2550: 73) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของครูกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา พบว่า ปัญหาด้านงบประมาณนั้น โรงเรียนไม่มีงบประมาณที่จะอุดหนุนให้ครูได้ทำการวิจัยอย่างเต็มความสามารถ ทั้งในส่วนที่เป็นเอกสารประกอบการทำวิจัยชั้นเรียน และการปรับปรุงพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อให้ครูสามารถนำมาใช้ประกอบในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้ทำวิจัยต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการ เช่น การจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา จัดทำเอกสารการสอน

รายงานการวิจัย และครูผู้วิจัยต้องใช้ห้องสมุด แหล่งการเรียนรู้เพื่อศึกษาค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดไม่มีเงินทุนในการปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในสถานศึกษา และไม่มี การสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูผู้สอน ทำให้บางครั้งครูผู้สอนต้องใช้งบประมาณส่วนตัวในการจัดทำเอกสารต่าง ๆ ในการวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน

และครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ก็ไม่มี การนำเสนอแผนงานหรือโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อขออนุมัติงบประมาณสนับสนุนจากสถานศึกษา อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สถานศึกษาไม่ค่อยมีการสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูผู้สอน ดังที่อรอุมา เศษแเอ (2556) กล่าวว่า “ครูผู้สอนและฝ่ายวิชาการไม่มีการนำเสนอโครงการที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่โรงเรียนไม่ค่อยมีการสนับสนุนงบประมาณสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครูผู้สอน”

5. ด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ครูมีภาระงานอื่นจากงานสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาสำหรับศึกษาค้นคว้า หาความรู้เพื่อทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับวาโร เพ็งสวัสดิ์ (2546: 6) ได้กล่าวว่า เนื่องจากครูมีภาระงานในแต่ละวันมาก ทั้งด้านการเรียนการสอนและงานอื่น ๆ ทำให้มีเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล หรือสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนน้อยลง และการวิจัยในชั้นเรียนถือเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนตามปกติ ดังนั้นครูผู้วิจัยจะต้องวิเคราะห์สภาพปัญหาและกำหนดแนวทางแก้ไข เพื่อให้การวิจัยไม่ไม่เป็นภาระของครูมากเกินไป นอกจากนี้ เกษตรชัย และหิม (2550: 11-12) กล่าวว่า การบริหารจัดการด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนของโรงเรียน อาจเป็นพันธุการที่ทำให้ครูไม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้และครูมีภาระงานในแต่ละวันเป็นอันมากทั้งการเรียนการสอนและงานโครงการอื่น ๆ ทำให้เหลือเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลน้อย และสุวิมล ว่องวานิช (2553: 27) กล่าวว่า กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไม่ได้แยกครูออกมาจากการวิจัยเนื่องจากผู้วิจัยต้องเกี่ยวข้องในการทำงานของตนเองและผู้อื่นตลอดเวลา การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจึงเป็นการเพิ่มภาระงานของครูมากขึ้นจากการทำงานปกติ โดยเฉพาะในช่วงแรกของการวิจัยที่ครูนักวิจัยต้องวิเคราะห์สภาพปัญหาและกำหนดแนวทางการแก้ไข เพื่อให้การทำวิจัยไม่ เป็นภาระสำหรับครูมากเกินไป ต้องมีการออกแบบการวิจัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนให้มากที่สุด

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษามีบุคลากรไม่เพียงพอ กับภาระงานของสถานศึกษาและครูผู้สอนมีอัตราส่วนที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนของนักเรียน ทำให้ครูผู้สอนมีภาระอื่นควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนด้วย ทำให้ไม่มีเวลาสำหรับค้นคว้า หาความรู้สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้สถานศึกษาก็ไม่ค่อยให้ความสำคัญในการรวบรวมข้อมูล สารสนเทศการวิจัยด้านการเรียนการสอนของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อการทำวิจัย มะแอน รา

โอบ (2556) กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนมุ่งเน้นพัฒนาการบริหารงานทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ เช่น ปรับภูมิทัศน์ แต่ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียน

6. ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับอำนาจ เชื้อแขก (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน และชัชชานันท์ พรหมเกตุ (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัญหาและสาเหตุการเกิดปัญหาการสอนวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของครูวิทยาศาสตร์สังกัดโรงเรียนเทศบาลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ครูวิทยาศาสตร์เพศชายและครูวิทยาศาสตร์หญิงมีปัญหาในการสอนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 30 ได้กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งทำให้ครูผู้สอนทั้งผู้ชายและผู้หญิงมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทางอินเทอร์เน็ต และตามแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน นอกจากนี้ในการพัฒนาครูผู้สอนในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือการอบรมเชิงปฏิบัติการการทำวิจัยในชั้นเรียนที่จัดโดยโรงเรียนเอกชน หรือหน่วยงานต้นสังกัดในแต่ละครั้งไม่มีการจำกัดในเรื่องเพศของผู้เข้าอบรมทำให้ครูทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างก็มีการเข้าร่วมการอบรมเหมือนกัน

7. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 5 ปี มีระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปี สอดคล้องกับประยูร ฉันทะมาตย์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า ข้าราชการครูในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 ที่มีประสบการณ์สอนต่างกัน มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน และสอดคล้องกับอำนาจ เชื้อแขก (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมแตกต่างกัน โดยพบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปี มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การต่ำกว่า 5 ปี

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปีนั้นส่วนใหญ่เป็นครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมาใหม่ ๆ ซึ่งมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะ กระบวนการ และขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นอย่างดี เนื่องจากสถาบันการศึกษาในระดับปริญญาตรีได้นำการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียน

การสอนตามหลักสูตรทางการศึกษา โดยเฉพาะหลักสูตรการศึกษาของครูพันธุ์ใหม่ที่มีระยะเวลาการศึกษา 5 ปี นอกจากนี้ครูผู้สอนที่ประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปี ส่วนใหญ่มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การศึกษานวัตกรรมใหม่ ๆ ทางอินเทอร์เน็ต และสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของตนเองได้เป็นอย่างดี ทำให้มีปัญหการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยกว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 5 ปี

8. ครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับอำนาจ ชื้อแขก (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีปัญหการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 30 ได้กำหนดให้สถานศึกษามีการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งทำให้ครูทุกคนไม่ว่าจะจบการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท หรือปริญญาเอกก็ตามเมื่อมาเป็นครูก็ต้องมีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หรือแก้ปัญหานักเรียน ส่งผลให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และปัญหการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น ปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งเรียน และปัญหาด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เป็นปัญหาหรือปัจจัยที่ครูผู้สอนไม่สามารถควบคุมได้ทั้งสิ้น เพราะส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่เกิดจากการดูแล รับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษา และมาจากการบริหารจัดการของสถานศึกษา หรือนโยบายของผู้บริหารของสถานศึกษานั้น ๆ ส่งผลให้ครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ส่วนปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนที่วุฒิมัธยมศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีนั้นมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ กระบวนการ และขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยกว่าครูผู้สอนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือในระดับที่สูงกว่า เพราะว่าครูผู้สอนที่จบการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรีไม่เคยได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการ และขั้นตอนการทำวิจัยมาโดยตรง ซึ่งแตกต่างกับครูผู้สอนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีซึ่งเคยศึกษา เรียนรู้เกี่ยวกับหลักการ และขั้นตอนการทำวิจัยในสาขาวิชาเอกที่ตนเองจบมา จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ครูผู้สอนที่จบการศึกษต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือในระดับที่สูงกว่า มีปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่แตกต่างกัน

9. ครูผู้สอนที่สอนวิชาต่างกัน คือ ครูที่สอนวิชาสามัญตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และสอนวิชาศาสนาตามหลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ. 2546 พบว่า มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน 3 ด้าน คือ ในด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิชาการ ด้านงบประมาณในการ วิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนในด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยใน ชั้นเรียน และในด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า มีปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับอัสดีท หลีเส็น (2556) กล่าวว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังขาด ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉพาะครูผู้สอน วิชาศาสนาหรืออุstadhซึ่งจะมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนของการทำวิจัย ในชั้นเรียนน้อยกว่าครูผู้สอนวิชาสามัญ และอรอุมา เศษแอ (2556) กล่าวว่า ครูผู้สอนวิชาสามัญ ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการ และขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ไม่ค่อยมีการทำ วิจัยในชั้นเรียน สำหรับครูสอนศาสนาส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนและ กระบวนการของการทำวิจัยในชั้นเรียน

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 30 ได้มีการกำหนดให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่ มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ ผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งทำให้ครูทุกคนไม่ว่าจะสอนวิชาสามัญ หรือวิชาศาสนา มีการทำ วิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หรือแก้ปัญหาของนักเรียน ส่งผลให้ครูผู้สอนมีการ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ และปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น ปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหาด้าน วัสดุอุปกรณ์และแหล่งเรียน และปัญหาด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เป็น ปัญหาหรือปัจจัยที่ครูผู้สอนไม่สามารถควบคุมได้ทั้งสิ้น เพราะส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่เกิดจากการ ดูแล รับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษา และมาจากการบริหารจัดการของสถานศึกษา หรือ นโยบายของผู้บริหารของสถานศึกษานั้น ๆ ส่งผลให้ครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหา การทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ส่วนปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และด้านทักษะในการทำวิจัย ในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนวิชาสามัญและวิชาศาสนา มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนวิชาศาสนาส่วนใหญ่จบการ ศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คือส่วนใหญ่จะจบการศึกษาในระดับชานาวิเยะฮ์ หรือมุตาวชีชี เตาะฮ์ สำหรับครูผู้สอนวิชาศาสนาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีก็ไม่ได้จบทางด้านศึกษาศาสตร์ หรือครุศาสตร์ และไม่จำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ครูโรงเรียนเอกชนสามารถบรรจุครู สอนศาสนาที่ไม่มีใบประกอบวิชาชีพครูให้ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนเอกชนได้ ต่างกับการ บรรจุครูผู้สอนวิชาสามัญให้ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนเอกชนซึ่งครูผู้สอนวิชาสามัญจำเป็นต้อง มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู จึงสามารถสอนในโรงเรียนเอกชนได้ ทำให้ครูผู้สอนวิชาสามัญ

ส่วนใหญ่จะจบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านศึกษาศาสตร์ หรือครุศาสตร์ หรือจบการศึกษาทางด้านสาขาอื่นก็จะมีการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู เพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ครูผู้สอนวิชาศาสนา มีปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และด้านทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน มากกว่าครูผู้สอนที่วิชาสามัญ

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ และจากการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนจังหวัดสตูล เกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหา และส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน มีสาระสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าสถานศึกษาควรจัดหาวิทยากร หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการวิจัยในชั้นเรียนมาอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอน เพื่อให้เกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน และครูผู้สอนก็ควรหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับชนิษฐา ต้ววงศ์ (2546: 174) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษจังหวัดนครพนม พบว่า แนวทางแก้ไขปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ เข้ารับการประชุมปฏิบัติการ อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน การเข้ารับอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การศึกษาเอกสารเพิ่มเติม ปรีกษาเพื่อนร่วมงานหรือผู้เชี่ยวชาญ ทดลองลงมือปฏิบัติจริง ศึกษาจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต แลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และสอดคล้องกับโชคชัย สุขสนิท (2548: 117) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า แนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ให้ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยการจัดฝึกอบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ เชิญวิทยากร และผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มาบรรยายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ให้กับครูผู้สอนในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การเข้าร่วมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน การเข้ารับอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การศึกษาเอกสารเพิ่มเติม และปรีกษาเพื่อนร่วมงานหรือผู้เชี่ยวชาญ เป็นปัจจัยที่ทำให้ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนควรปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เพราะการศึกษาหาความรู้เป็นจุดเริ่มต้นของพัฒนาในทุก ๆ ด้านของมนุษย์ ดังที่อับราฮัม ณรงค์รักษาเขต (2546: 1) กล่าวว่า การศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อมวลมนุษยชาติ เพราะการศึกษาเปรียบเสมือนดวงประทีปส่องนำชีวิต เป็นประตูของความสำเร็จ และเป็นกุญแจแห่งอารยธรรม ดังนั้นจึงไม่มีประชาชาติใดในโลกอันกว้างใหญ่นี้ที่

ปฏิเสธความสำคัญของการศึกษา และโองการแรกที่พระองค์อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาให้กับท่าน ศาสดามุฮัมมัด ﷺ เป็นโองการที่เกี่ยวกับการศึกษาหาความรู้ ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ กล่าวว่า

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

ความว่า “จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด ทรงบังเกิด มนุษย์จากก้อนเลือด จงอ่านเถิด และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้” (อัลกุรอาน 96: 1 - 5)

และผู้วิจัยเห็นว่า ครูผู้สอนไม่ควรปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยในชั้นเรียน หรือปฏิบัติกิจการงานต่าง ๆ โดยปราศจากความรู้ ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ [١٧: ٣٦]

ความว่า “และอย่าติดตามสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น แท้จริงหู และตา และ หัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกสอบสวน” อัลกุรอาน 17: 36

2. ด้านทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าอยากให้มีบุคลากร หรือผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้การอบรม แนะนำกระบวนการ ขั้นตอน และทักษะต่าง ๆ ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีการถ่ายทอดความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ นอกจากนี้ ครูผู้สอนควรศึกษาตัวอย่างผลงานการวิจัย สื่อ และนวัตกรรมต่าง ๆ ของครูที่ประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับโชคชัย สุขสนิท (2548: 118) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ควรจัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน และการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมทางการศึกษา และสอดคล้องกับชินิษฐา ต้ววงศ์ (2546: 174-175) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาจังหวัด นครพนม พบว่า ควรศึกษาเอกสารตัวอย่างสื่อ นวัตกรรม ที่ประสบผลสำเร็จที่นำมาใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน และจัดหาสื่อ นวัตกรรมสำเร็จรูปมาปรับใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน เข้ารับอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ศึกษาตัวอย่างผลงานของครูที่ประสบผลสำเร็จ หรือเอกสาร ตำราต่าง ๆ ปรึกษาเพื่อนร่วมงานหรือผู้เชี่ยวชาญ และขณะอบรมควรเน้นการลงมือปฏิบัติจริง

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง จะช่วยเพิ่มทักษะเกี่ยวกับกระบวนการ และขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี ดังที่ธีรฤทธิ เอกะกุล (2551: 60) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีคุณค่า

ต่อผู้สอนคือ ผลการวิจัยที่ได้จากการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มีผลกระทบโดยตรงต่อครูผู้สอน เช่นเดียวกัน จะทำให้ครูผู้สอนที่ทำการวิจัยเกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองไปสู่การเป็นครูมืออาชีพมากขึ้น รวมทั้งสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาที่ทำให้ครูเกิดการปรับเปลี่ยนตนเองสามารถทำการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้อุ้ให้กับผู้เรียนของตนเอง ส่วนผลพลอยได้คือ ครูผู้สอนได้นวัตกรรมทางการศึกษาที่ตนเองพัฒนาขึ้นมาเองและสามารถนำไปใช้กับนักเรียนรุ่นต่อไป หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้

นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาและเพิ่มทักษะเกี่ยวกับกระบวนการ และขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ การศึกษาผลงานของครูที่ประสบผลสำเร็จ การปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ หรือเพื่อนร่วมงาน เพราะผู้ที่ไม่ค่อยมีความรู้ ความเชี่ยวชาญก็จำเป็นสำหรับเขาในการใช้ความพยายามแสวงหาวิชาความรู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา เช่น การอ่าน การฟัง และการถามจากบรรดาผู้รู้ หรือผู้เชี่ยวชาญ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวว่า

﴿...فَاسْأَلُوا أَهْلَ الدِّرِّ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [๔๓: 16]

ความว่า “...ดังนั้น พวกเจ้าจงถามบรรดาผู้รู้ หากพวกเจ้าไม่รู้” (อัลกุอาน 16: 43)

3. ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ ส่วนใหญ่เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดหา และสนับสนุนเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ และแหล่งวิชาการที่เพียงพอเพื่อให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และหน่วยงานต้นสังกัดควรมีการจัดทำจุลสาร หรือวารสารที่เกี่ยวกับข่าวสารความเคลื่อนไหวของการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนแต่ละโรงเรียน และเพื่อเผยแพร่ผลงานการวิจัยของครูในสังกัดสู่สาธารณชน สอดคล้องกับโซคชัย สุขสนิท (2548: 117) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ควรจัดหาเอกสาร ตำรา บทความวารสารที่เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนผลงานการวิจัยใหม่ ๆ และจัดให้มีระบบสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่สามารถใช้งานได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูผู้สอนจะได้ใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับทำการศึกษาค้นคว้าได้อย่างเพียงพอ สะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับประยูร ฉันทะมาตย์ (2550: 116) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า สถานศึกษาควรสนับสนุนปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นและแหล่งข้อมูล เพื่อเป็นองค์ประกอบที่จะส่งเสริม ปรับปรุง และพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป สอดคล้องกับบุญมี พาพิมพ์ (2549: 98) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 พบว่า ผู้บริหารควรจัดให้มีศูนย์ข้อมูลพื้นฐานที่ดี จัดระบบสารสนเทศ แหล่งศึกษา ตำรา เอกสารที่อ้างอิงเพียงพอ และควรจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้เพียงพอ และสอดคล้องกับชนิษฐา ติววงศ์ (2546: 179) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัย

ในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาจังหวัดนครพนม พบว่า หน่วยงานต้นสังกัดควรจัดส่งวารสารด้านการวิจัย วัดผล ประเมินผลแก่โรงเรียนในสังกัด เผยแพร่ตัวอย่างงานวิจัยในชั้นเรียนให้แก่โรงเรียนในสังกัด จัดทำจุลสารหรือวารสารเผยแพร่เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางการศึกษา การวิจัยทางการศึกษาภายในจังหวัด อำนวยความสะดวกในการศึกษาค้นคว้างานวิจัยแก่ครูจัดทำและแจกคู่มือวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน จัดทำรูปเล่มการวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องเผยแพร่ให้กับครูได้ศึกษา รวบรวมสื่อที่หลากหลายและอำนวยความสะดวกต่อการยืมไปใช้รวบรวมตัวอย่างงานวิจัยและแจกคู่มือวิจัยในชั้นเรียนให้เพียงพอ

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ห้องสมุดของสถานศึกษาควรมีหนังสือ ตำรา และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอน การวิจัยทางการศึกษา การวิจัยในชั้นเรียน หรือตัวอย่างผลงานการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูผู้สอนใช้สำหรับศึกษา ค้นคว้า หาความรู้เพิ่มเติม เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังที่วีรยุทธ ละเมาะ (2556) กล่าวว่า “ผู้บริหารสถานศึกษาควรหางานวิจัยเพื่อให้ครูนำมาศึกษา และเป็นตัวอย่างในการทำวิจัย” และเช่นเดียวกับ สมมาตร ดาแลหมัน (2556) กล่าวว่า “ผมอยากให้ผู้บริหารสถานศึกษาจัดหา และสนับสนุนเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ และแหล่งวิชาการที่เพียงพอเพื่อให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ และภายในโรงเรียนควรมีระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า”

นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่า หน่วยงานต้นสังกัดควรจัดจุลสาร วารสาร หรือคู่มือการวิจัยในชั้นเรียนเผยแพร่ให้กับสถานศึกษาและครูผู้สอนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียน และควรมีการจัดตั้งเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดเพื่อรวบรวมผลงานการวิจัยของครูในสังกัดที่ประสบผลสำเร็จเพื่อเผยแพร่ให้กับครูผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา งานวิจัยในชั้นเรียนต่อไป ดังที่อัสดีด หลีเส็น (2556) กล่าวว่า “ผมคิดว่าสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดน่าจะจัดทำจุลสารหรือวารสารเผยแพร่เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางการศึกษา การวิจัยทางการศึกษา เพื่อเผยแพร่ให้กับครูและบุคลากรของโรงเรียนเอกชนในสังกัด” และเช่นเดียวกับฉะพ็อ สลิมัน (2556) กล่าวว่า “ผมอยากให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดตั้งเครือข่ายการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสังกัดเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูในแต่ละโรงเรียน” และหุดดีน อูสมาน(2556) กล่าวว่า “ครูผู้สอนควรศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ตนเองจะทำ และควรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูผู้สอนในทุก ๆ ขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียน” เพราะการจัดตั้งเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสามารถช่วยให้ครูมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อค้นพบ และนวัตกรรมต่าง ๆ ระหว่างครูผู้สอนแต่ละโรงเรียน และที่สำคัญทำให้เกิดการร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพัฒนาการเรียนการสอน และการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อไป ดังนั้นการจัดตั้งเครือข่ายการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นเรื่องที่ควรมีการสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้กำชับให้มนุษย์ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการกระทำสิ่งที่ดีงาม คือ

﴿...وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿[٢:٥]

ความว่า “และพวกจงช่วยเหลือกันในสิ่งที่เป็ณคุณธรรม และความยำเกรง และจงอย่าช่วยกันในเรื่องที่เป็นบาป และเป็นศัตรูกันและพึงเกรงกลัวอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ” (อัลกุรอาน 5 : 2)

4. ด้านงบประมาณในการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าสถานศึกษาควรจัดหางบประมาณสนับสนุนแก่ครูที่พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน และหน่วยงานต้นสังกัดควรจัดสรรงบประมาณแก่ครูผู้สอนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และควรจัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัยแก่สถานศึกษาในสังกัดจากหน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน สอดคล้องกับชนิษฐา ตี๋วงศ์ (2546: 177) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า แนวทางแก้ปัญหา ด้านงบประมาณ ได้แก่ สถานศึกษาจัดตั้งงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดหางบประมาณสนับสนุนแก่ครูที่พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ควรจัดสรรงบประมาณให้ครูสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยตรง จำนวนเงินสนับสนุนเหมาะสมกับขนาดของงานวิจัย และหน่วยงานต้นสังกัดควรจัดสรรงบประมาณการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปี ควรจัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูในสังกัด พิจารณาเพิ่มงบประมาณประจำปีสำหรับการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา จัดงบประมาณด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้กับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง จัดเป็นงบเพื่อศึกษาดูงาน จัดเป็นงบเพื่อจัดพิมพ์เผยแพร่ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู จัดตั้งทุนสนับสนุนการวิจัย จัดหาแหล่งเงินทุนทำวิจัยพร้อมประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านเงินทุนให้ครูในสังกัดทราบ สอดคล้องกับบุโร จตุภุช (2549 : 77) ได้ศึกษาแนวทางส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 พบว่า โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุน โดยการจัดตั้งกองทุนเพื่อการทำวิจัย และสอดคล้องกับโชคชัย สุขสนิท (2548: 117-118) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างเต็มที่ โดยการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ และควรจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยให้ครูผู้ทำวิจัย

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เนื่องจากปัญหาด้านงบประมาณการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนจังหวัดสตูลอยู่ในระดับมาก ดังนั้นสถานศึกษาควรจัดสรรงบประมาณให้ครูผู้สอนใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยอย่างเพียงพอ และเหมาะสมกับขนาดของงานวิจัย นอกจากนี้หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่สถานศึกษาและครูผู้สอนในสังกัดในทุก ๆ ปีการศึกษา และควรมีการจัดหาแหล่งเงินทุนในการทำวิจัยและประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านเงินทุนให้สถานศึกษาและครูผู้สอนในสังกัดทราบอย่างต่อเนื่อง ดังที่ หั่ว ศรีสุด (2556) กล่าวว่า “ผมอยากให้สถานศึกษาจัดหางบประมาณสนับสนุนแก่ครูที่พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

และหน่วยงานต้นสังกัดก็ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่โรงเรียนในสังกัด” เช่นเดียวกับมะแอน ราโอบ (2556) กล่าวว่า “ผู้บริหารควรหางบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานที่สนับสนุนงบประมาณในการวิจัย เช่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งมีโรงเรียนในจังหวัดสตูลเคยได้รับหลายโรงเรียน สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) และคุรุสภาที่มีการสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยเช่นกัน และสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดควรจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนด้วย”

5. ด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการกระตุ้น และสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัย โดยมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง และควรมีการบริหารจัดการที่สามารถส่งเสริมครูผู้สอนให้สามารถทำวิจัยและจัดการเรียนการสอนไปพร้อม ๆ กันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดควรมีการจัดแสดงผลงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูสอนในสังกัด และมีการยกย่อง เชิดชูเกียรติแก่ครูผู้สอนที่มีผลงานการวิจัยในชั้นเรียนดีเด่น สอดคล้องกับโชคชัย สุขสนธิ (2548: 117) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ผู้บริหารควรให้ขวัญกำลังใจ ยกย่อง ชมเชย แก่ครูผู้สอนที่มีผลงานการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจะทำให้ครูผู้สอนมีความรู้สึกที่ดี รู้สึกอบอุ่น มีความมั่นใจ มีขวัญและกำลังใจที่จะปฏิบัติงานและทำการวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จต่อไป และสอดคล้องกับชนิษฐา ต้ววงศ์ (2546: 175-176) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาศึกษาจังหวัดนครพนม พบว่า สถานศึกษาควรสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยในชั้นเรียน สถานศึกษากำหนดให้ครูทุกคนทำงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 เรื่อง และหน่วยงานต้นสังกัดควรแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นที่ปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครูในสังกัด นิเทศ ติดตาม กำกับ ให้คำแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างต่อเนื่อง ประกาศเกียรติคุณ ยกย่องครูที่ประสบผลสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดนิทรรศการแสดงผลงานครูที่ประสบผลสำเร็จการทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การบริหารจัดการของสถานศึกษาในการส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และสามารถใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้การส่งเสริมสนับสนุน การยกย่องเชิดชูเกียรติ และการดูแลเอาใจใส่ การนิเทศติดตาม และให้คำแนะนำจากผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดอย่างต่อเนื่อง และการลดภาระงานอื่นจากการสอนของของครูผู้สอนซึ่งทำให้ครูผู้สอนมีเวลาในการศึกษาค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก็เป็นอีกปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะทำให้ครูผู้สอนมี

การทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง ดังที่สุกรี นาคระวัต (2556) กล่าวว่า “สถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นให้ครูผู้สอนเห็นความสำคัญในการทำวิจัยในชั้นเรียน และสถานศึกษาควรลดภาระงานอื่นนอกจากการสอนของครู เพื่อให้ครูมีเวลาสำหรับการค้นคว้าหาความรู้เพื่อการวิจัยในชั้นเรียน และควรมีนโยบายเลื่อนขั้นเงินเดือนแก่ครูที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัย นอกจากนี้หน่วยงานต้นสังกัดควรจัดหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนในสังกัด และควรมีนโยบายในการนิเทศ ติดตาม ดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ซึ่งจะทำให้ครูผู้สอนมีความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น” เช่นเดียวกับอรอุมา เศษแอ (2556) กล่าวว่า “สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดควรสร้างความใกล้ชิดกับโรงเรียนในสังกัด เช่น มีการติดตามผลการดำเนินงานและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านอื่น ๆ ของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน”

5.5 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการวิจัยเรื่อง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนจังหวัดสตูล มีประเด็นข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. สถานศึกษาควรมีแผนงานในการส่งเสริม และสนับสนุน ให้ครูผู้สอนเกิดความตระหนัก และเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน
2. สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดควรมีแผนงาน หรือโครงการเพื่อพัฒนาครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะในการสืบค้นข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียน หรือนวัตกรรมทางการศึกษา จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะการสืบค้นข้อมูลในระบบออนไลน์
3. สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดควรจัดสรร และสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง และเพียงพอ เพื่อให้ครูผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. สถานศึกษาควรมีห้องสมุดที่มีหนังสือ ตัวอย่างงานวิจัย หรือเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนที่เพียงพอ และหลากหลาย เพื่อให้ครูผู้สอนใช้ในการศึกษา ค้นคว้า และหาความรู้เพิ่มเติม
5. สถานศึกษาลดภาระงานอื่นจากการสอน และมีการบริหารจัดการที่สามารถส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนควบคู่กับการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดควรมีแผนงาน และโครงการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนวิชาศาสนาให้สามารถจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ผู้บริหารสถานศึกษาควรดูแล เอาใจใส่ นิเทศ ติดตาม และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ โดยเฉพาะครูผู้สอนที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 5 ปี

5.6 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยเรื่อง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน จังหวัดสตูล มีประเด็นข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นเพียงการศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนเท่านั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนระหว่างโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาล

2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมหรือแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน

3. ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการของสถานศึกษาในการส่งเสริม สนับสนุนครูผู้สอนให้สามารถจัดการเรียนการสอนควบคู่กับการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ